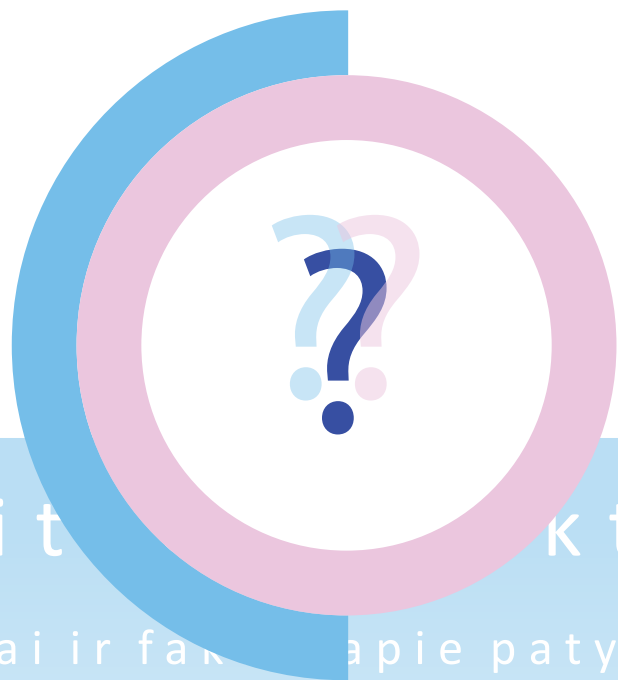




Mitai ir faktai apie patyčias

Mitai ir faktai apie patyčias

Mitai ir faktai apie patyčias Mitai ir faktai apie patyčias

Mitai ir faktai apie patyčias

Mitai ir faktai apie patyčias Mitai ir faktai apie patyčias

Mitas ar faktas?



Patyčias patiriantis vaikas pats privalo apsiginti.

Patyčias patiriantis vaikas pats privalo apsiginti.



Realybė. Dažnai galvojama, kad vaikas pats vienas turi susitvarkyti su patyčiomis. Kartais vaikai su patyčiomis susijusias problemas sprendžia naudodami fizinę jėgą ar kitaip kovodami su skriaudėjais. Neretai ir aplinkiniai gali skatinti tokį vaikų gynimosi būdą, patardami „duoti atgal“, jeigu prie jų kas nors kabinėjasi. Tačiau toks sprendimo būdas neišsprendžia problemos. Patyčioms būdingas nelygiavertis jėgų santykis. Patyčių situacijose neretai būna keletas skriaudėjų, besityčiojantys vaikai yra vyresni bei stipresni. Dėl to apsiginti sunku ir norint sustabdyti patyčias būtina suaugusiųjų pagalba.

Mitas ar faktas?



Patyčios gali padėti vaikams sustiprėti, užsigrūdinti.
Juk kiekvienas vaikas turi mokėti kovoti už save –
patyčios yra puikus būdas to išmokti!

Patyčios gali padėti vaikams sustiprėti, užsigrūdinti.
Juk kiekvienas vaikas turi mokėti kovoti už save –
patyčios yra puikus būdas to išmokti!



Realybė. Tikrai svarbu, kad kiekvienas mokėtų apsiginti. Bet ar patyčios gali to išmokyti? Patyčios ne stiprina vaikus, bet priešingai – sukelia daug neigiamų jausmų, o patirti išgyvenimai gali išlikti ilgam.

Mitas ar faktas?



Fizinis smurtas yra skaudesnis negu šaipymasis žodžiais.
Žodis – ne kumštis, juo mėlynių nepaliksi
ir žmogaus neužmuši.

Fizinis smurtas yra skaudesnis negu šaipymasis žodžiais.
Žodis – ne kumštis, juo mėlynių nepaliksi
ir žmogaus neužmuši.



Realybė. Galbūt yra tekę išgirsti tokį pasakymą: „Nekreipk dėmesio – juk tai tik žodžiai! Maža ką žmonės prišneka.“ Vis dėlto nekreipti dėmesio į žeidžiančius žodžius yra nelengva. Žodžiai, kaip ir veiksmai, gali labai skaudinti ir ilgai išlikti mūsų atmintyje. Neretai suaugusieji, kartais ir patys vaikai, labiau linkę reaguoti į fizinius veiksmus, pvz., pastūmimą, įspyrimą, smūgį kumščiu. Jei jau vaikai pradeda muštis, tai atrodo ištis rimta. Tačiau žodžiai žmogų gali skaudinti ne mažiau negu smūgis, kartais net labiau.

Mitas ar faktas?



Patyčių visada buvo ir bus –
jų niekaip neįmanoma sustabdyti.

Patyčių visada buvo ir bus –
jų niekaip neįmanoma sustabdyti.



Realybė. Turime sutikti, kad patyčios nėra nauja elgesio forma. Jei paklaustumėte savo tėvų ir senelių, jie tikrai turėtų ką jums papasakoti apie patyčias iš savo vaikystės, pavyzdžiui, kokias pravardes mokykloje turėjo. Netiesa, kad patyčių neįmanoma sustabdyti. Tam, kad jų sumažėtų, visų pirma, reikia apie jas kalbėti ir informuoti suaugusiuosius.

Mitas ar faktas?



Norint sustabdyti patyčias reikia padėti ir besityčiojančiam, ir tam, iš kurio tyčiojasi.

Norint sustabdyti patyčias reikia padėti ir besityčiojančiam, ir tam, iš kurio tyčiojasi.



Realybė. Paprastai manoma, kad smurtą įveikti galima tinkamai baudžiant skriaudėjus. Ši itin paplitusi nuostata yra klaidinga. Pagalbą reikia suteikti tiek aukai, tiek skriaudėjui, kurį būtina mokyti neagresyvaus elgesio. Būtų naivu tikėtis, kad išbarus ar nubaudus besityčiojantį vaiką jis pradėtų su bendraamžiais bendrauti draugiškai.

Mitas ar faktas?



Jeigu tyčiojasi iš tavęs ar kito vaiko,
turi tai pasakyti suaugusiajam.

Jeigu tyčiojasi iš tavęs ar kito vaiko,
turi tai pasakyti suaugusiajam.



Realybė. Dažnai manoma, jei pasakoji suaugusiesiems, kaip su tavimi elgiasi kiti vaikai arba ką vienas vaikas negero padarė kitam, tu esi skundikas. NETIESA! Tik papasakojus apie patyčias galima pradėti jas spręsti. Kuo dažniau tylima, tuo lengviau skriaudėjams – juk vis tiek niekas iš suaugusiųjų apie tai nesužinos! Jei iš tavęs tyčiojasi, labai svarbu apie tai papasakoti kam nors iš suaugusiųjų. Tai nėra skundimas – tai yra pagalbos prašymas.
Tu turi teisę būti saugus.

Kaip elgtis, kai patiri patyčias?

Papasakok. Pats svarbiausias dalykas, kurį gali padaryti, kai iš tavęs tyčiojamasi, papasakoti apie tai suaugusiam žmogui. Pavyzdžiui, tėvams, mokytojams ar kitam žmogui, kuriuo pasitiki ir kuris tau galėtų padėti. Nebijok pasakyti apie skriaudėjus, nes jie elgiasi nederamai. Jie neturi teisės skriausti nei tavęs, nei kitų. Jei papasakojai tam, kam norėjai, bet tai nepadėjo, nenusimink! Tu gali pasakyti apie tai dar kam nors. Ir visada prisimink, kad ne tavo kaltė, jei iš tavęs tyčiojasi.

Kaip gali padėti draugui, patiriančiam patyčias?

- **Būk draugiškas** su vaiku, kuris patiria patyčias. Parodyk jam, kad tu matai, kas su juo vyksta, kad tau tai rūpi. Jei gali, pasistenk dažniau būti su juo – priekabiautojams bus sunkiau tyčiotis, kai jis bus ne vienas.
- **Paragink vaiką**, kuris patiria patyčias, kam nors apie tai pasipasakoti. Pavyzdžiui, suaugusiajam, kuriuo jis pasitiki.
- **Papasakok kam nors** apie tai, ką matei. Kartais vaikai, patiriantys patyčias, patys nedrįsta niekam pasakoti, baiminasi, kad jais nepatikės. Atmink, kad skriaudėjai bijo, jog niekas nesužinotų apie tai, kaip jie elgiasi.
- **Nesityčiok**, net jeigu taip elgiasi tavo draugai. Lengva prisijungti prie kitų vaikų ir tyčiotis iš to, kuris yra už kitus silpnesnis. Nesityčiodamas tu parodysi skriaudėjams, kad galima elgtis ir kitaip.

Ačiū už dėmesį!